

ENEKO OLASAGASTI
GIDOILARIA ETA
ZUZENDARIA

Umoretik umorera

Makina bat buelta eman dizkiot nire azkena izango den kolaborazio honi nondik heldu. Urte hauetan guztietan lerro hauetara ekarri ditudan gaiak, kezkek, proposamenak, eskaerak... etortzen zaizkit bueltan. Egia esan, aipatu, gauza asko aipatu dira orri hauetan, baina horietako gutxik izan dute aldaketa edo aurrerapenik azken hamarkadatan. Denak berdin jarraitzen du Europako ikus-entzunezko legeak telebistak behartu zituenetik aurrekontuen %5-%6 bertako ekoizpen independentea bultzatzeko inbertitzera. Baina zinemarako ekoizpenak gora egin zuen bezala telebistak nabarmen behera egin du, ia desagertzeraino. Negarrez ez has-teko berriro, gaia umoretik hartzea erabaki dut. Azken batean, ETBn egindako gehiena umorearen arloan egin dut.

Modak, boladak, sasoiak omen dira. Orain goian zaude, baina ez zara beti hor egongo, espero ez duzunean zulo-ra zoaz eta abiatu zineneko puntu berean egongo zara, zoruan. Bizilegea omen. Hala diotsute kontsolatu nahian. Gure sasoirik onena 90eko hamarkadan hasi eta 2000ko erdi alderaino iritsi zen. Gure aurretik Piter Ansorenak eta Xabier Otaegik egindakoak izan ziren (*Funtzioa*), baita Elena Iruretak eta Aizpea Goenagak egindakoak ere (*Hau da A.U.*, *Benita ta Marini*). Horiek utzitako lekua Carlos Zabalak eta biok gidatu-

tako taldeak hartu genuen (*Bi eta bat*, *Jaun ta Jabe*, *Martin...*). Gurekin batera eta erreleboa hartuz Anjel Alkain eta *Wazemank*-eko tropa etorri zen. Ezin ahaztu *Sorginen laratza*-n parte hartzen zutenak Alkainekin batera. Komediantek haietatik telebisiboki biziraun duen bakararra Pagadi izan da. Azken hori kenduta inork ba al daki non dabiltzan besteak? Eta zerrenda ixteko Aitziber Garmendiak eta Jon Plazaolak gidatuko taldea daukagu (*Barre Librea*).

Izenak falta dira, noski, baina nagusiki horixe litzateke 40 urteko kronologia. Batzuk kendu besteak jartzeko. Esango babilgute bezala: "Tira, gazteok (hala ginen eta), bukatu da zuen txanda. Ez duzue usteko, bada, bizitza osoa honetan eman-gu duzuenik, ezta?". Hori esaten zigutene-tako batzuk hor dabiltza, ordea, goraka eroriz, besteok beheraino erortzen garen bitartean.

Ezinbestean umorez hartu beharko dugu. Baina ez da erraza baztertzen zai-tuztenean umorez hartzea. Batez ere zure burua lan honetarako oraindik ere gai ikusten duzunean. Orain, gainera, 40 urteko eskarmentua pilatuta daukagu.

Bizilegea izango da, bai, baina guk bizinahia daukagu. Eta oso urrun ez badugu ere oraindik ez gara jubilatuta. Inork gidoi-lari edo zuzendari bat beharko balu, diot.

Eskerrik asko ARGIAri aukera hau emateagatik eta nahi duzuen arte. ●

LEIRE NARBAIZA
ARIZMENDI
IRAKASLEA

"Jasangarri"

Aspaldian, ikastetxe baten atarian "eskola jasangarriak" zioten ban-derak ikusi nituen. Barrezka hasi nintzen, eta nire artean pentsatu nuen: "Zelako zorrea duten eskola honetako umeek, klaseak ez dira-eta guztiz asper-garriak, ondo eramango dituzte". Noski, badakit irakasle eta gaien astuntasuna-rekin zerikusirik ez zuela bertan iragarri-takoak, planeta babesteko ekimena zela.

Gaur egun, eskolez gain, dena da *ja-sangarria*. Ezinbesteko adjektiboa edo-zein proiektutan. Baina jasatea pairatzea da, eta beti tolerantziarekin lotuta dago: "Bale, bueno, tira, aguantatuko dugu bes-

terik ezean". Jasangarritasunaz dihardu-tenean, beste kontzeptu baten gainean dabiltza; daukagunari eutsi behar diogu-la, eskastxoa bada ere, iraun dezan, gehi-go honda ez dezagun. Eutsi eta iraun dira aditz gakoak.

Eta Silvio Rodríguez-ek kantatzen duen moduan, tolerantzia da inkisidoreen pa-sioa. Ez ote du jasangarritasun kontzep-tuak garbiketa berdetik gehiago iraun-kortasunetik baino? Euskaraz, gura barik, asmatu ote dugu zurikeria izendatzen?

Bihurtuko ahal ditugu jasangarri guz-tiak iraunkor! Denbora agortzen ari da. ●